

Geachte dames en heren,

Het is een eer voor mij vandaag tot u te spreken. Ik dank Ordo Iuris voor de uitnodiging en vooral dank ik hen voor hun strijd om het meest basale grondrecht, het recht op leven.

Dit is een historisch moment voor Polen, dit is een historisch moment voor Europa, meest van al is dit een historisch moment voor de ongeboren kinderen met een gebrek, zoals kinderen met Down syndroom. In de komende decennia kan de beslissing die Polen nu op het punt staat te nemen, gezien worden als een wending in de geschiedenis. Het verwijderen van eugenetische abortus uit het Poolse wetsstelsel zou een majeure stap voorwaarts betekenen. Hoe durven we Afrikaanse of Aziatische derdewereldlanden de les lezen over mensenrechten, terwijl we zelf de onschuldige ongeboren kinderen doden? Hoe kunnen we onszelf een beschaafd land noemen, als niet het leven respecteren van personen met een handicap of gebrek, zoals Down syndroom? Hoe kunnen we vrede en tolerantie prediken, als we tegelijkertijd geweld gebruiken tegen waardevolle kleine kinderen?

Polen staat op het punt een moedige stap voorwaarts te doen en het zou een lichtend voorbeeld voor andere Westerse landen zijn, als het deze belangrijke beslissing zou nemen. Ik wil u aan de hand van het ijsingwekkende voorbeeld van Nederland laten zien waar een land uitkomt als dit het leven niet verdedigt en voortgaat op het gevaarlijke pad naar doorvoering van een cultuur van de dood.

Laten we eens kijken naar een land na jaren van vrije abortus uitgekomen is. Het brengt filosofen voort als Marcel Zuijderland die openlijk in Nederlandse kranten schreef, zoals het bekende en 'gerespecteerde' *NRC Handelsblad*, dat ouders een morele *plicht* hebben om hun kind te aborteren als het gehandicapt is. Een bewering die je zou verwachten van een nazi officier, niet van een gerespecteerd filosoof. Landen als Nederland brengen mensen voort als Michael van der Lubbe, die stelt dat de keuzevrijheid van ouders om het (gehandicapte) kind te behouden, beperkt zou moeten worden door de kosten die het met zich meebrengt voor de samenleving. Of Luc Bonneux, een arts, epidemioloog en auteur, die er publiekelijk voor pleit om Down-kinderen te 'vervangen' door gezonde kinderen. Die vervangen betekent gehandicapten doden, het klinkt alleen aardiger. Willen we in zo'n barbaars land leven?

En alsof dat nog niet genoeg is, heeft het RIVM, het Nederlandse rijksinstituut voor gezondheid en milieu, de kosten berekend van een kind met Downsyndroom. Volgens hun berekeningen kost een kind met Down syndroom de samenleving tussen de 1 en 2 miljoen euro. Dat is het gevolg van het niet langer beschermen van de intrinsieke waarde van het leven, zoals dat geschonken wordt door God onze Schepper. Het maakt van een menselijk wezen niets anders dan een kostenfactor, een last.

In Nederland zo goed als Denemarken, België, IJsland en andere landen is de NIP-test doorgevoerd, die ouders in staat stelt een test uit te voeren of het kind een chromosomaal defect heeft, zoals Down syndroom. Het gevolg is dat er in Denemarken en IJsland nauwelijks nog een kind met Down syndroom wordt geboren, en in België en Nederland daalt het aantal geboren kinderen met Down syndroom snel, niet vanwege een remedie voor Downsyndroom maar omdat de kinderen worden gedood in de moederschoot.

En geloof me, als je eenmaal abortus aanvaardt, blijft het niet bij het doden in de moederschoot, het gaat verder met euthanasie. In Nederland is abortus toegestaan tot twaalf maanden *na* de geboorte in geval van ernstige ziekte bij het kind. Als reden voor euthanasie gebruiken ze het lijden van de *ouders*, **niet** het kind. We weten niet eens of een zieke baby lijdt en tot op welke hoogte.

En het doden gaat door met euthanasie van bejaarden. In Nederland in sommige gevallen zelfs tegen de wil van de bejaarde, of zonder diens duidelijke instemming. Euthanasie neemt snel toe. Ik herinner me zelfs een geval van een collega die geschokt bij me kwam, omdat hij juist de uitnodiging voor de begrafenis had gekregen... van degene die de volgende week begraven zou worden. Hij had het allemaal gepland, zijn overlijden en zijn begrafenis (die een feestje verondersteld werd te worden). Kunt u zich dat indenken? Ga dit pad niet af. Het is een hellend vlak, het hellende vlak dat leidt tot een cultuur van de dood, zoals het uitnemend werd geanalyseerd door de H. Johannes Paulus II.

Gelukkig groeit de prolife beweging overall. In Nederland nam gedurende vele jaren slechts een duizendtal mensen deel aan de jaarlijkse Mars voor het Leven, maar sinds drie jaar zien we een plotselinge groei, drie jaar geleden 2500 deelnemers, twee jaar geleden 6000 en afgelopen jaar zelfs 13.000! Kunt u zich dat voorstellen, 13.000 deelnemers in de Mars voor het Leven in *Nederland*! Zelfs een feministisch tijdschrift schreef over de 'dreiging' van een groeiende prolife beweging. De jeugd is vandaag meer prolife dan de vorige generatie. Er bestaat nog altijd veel steun voor abortus, maar het tij is aan het keren. Argentinië heeft een abortuswet verworpen. De USA perkt abortus steeds meer in en het percentage abortus gaat er al jaren omlaag. Nooit hebben de VS een prolife beweging gehad als nu en de jaarlijkse March for Life trekt een half miljoen deelnemers. Toegegeven, als gevolg van een enorme internationale druk en miljoenen dollars die in een pro-choice campagne zijn gestopt, heeft Ierland abortus geaccepteerd.

Nu is het aan Polen om de weg te wijzen. Dit is het moment om de wereld te laten zien dat een beschaafd land zijn inhoudt dat je de ongeborenen beschermt, niet doodt. Polen heeft altijd gevochten om zijn vrijheid te verdedigen. Aan het einde van de afgelopen eeuw werd het communisme verslagen. Nu zijn het de krachten van velen in het Europees Parlement en de druk van organisaties als de VN die we moeten verslaan. Ik moedig het Poolse volk met kracht aan om de rechten van de ongeborenen te beschermen en de eugenetische abortus uit de wet weg te halen. Weet dat velen u steunen in uw belangrijke missie. Moge God Polen zegenen en moed en geloof schenken aan hen met de verantwoordelijkheid om deze wet door te voeren.

Veel dank voor uw aandacht.